385R2220

3.8.85 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 205/5

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EEG) nr 2220/85

av den 22 juli 1985

om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med säkerheter för jordbruksprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2727/75 av den 29 oktober 1975 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål([1]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1018/84([2]), särskilt artiklarna 7.5, 8.4, 12.2, 15.3, 15.5 och 16.6 i denna, och motsvarande bestämmelser i de andra förordningarna om den gemensamma organisationen av marknaderna för jordbruksprodukter och även med beaktande av andra bestämmelser i de förordningar om gemensam organisation av marknader som vid tillämpningen föreskriver en säkerhet,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 525/77 av den 14 mars 1977 om införande av ett system för produktionsstöd till konserverad ananas([3]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1699/85([4]), särskilt artikel 8 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1079/77 av den 17 maj 1977 om en medansvarsavgift och om åtgärder för att utvidga marknaden för mjölk och mjölkprodukter([5]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1302/85([6]), särskilt artikel 3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2169/81 av den 27 juli 1981 om fastställande av de allmänna reglerna för systemet med stöd till bomull([7]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1462/84([8]), särskilt artikel 5.3 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1431/82 av den 18 maj 1982 om särskilda åtgärder för ärtor, åkerbönor och sötlupiner([9]), senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1485/85([10]), särskilt artikel 3.5 i denna,

([1]) EGT nr L 281, 1.11.1975, s. 1.
([2]) EGT nr L 107, 19.4.1984, s. 1.
([3]) EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 46.
([4]) EGT nr L 163, 22.6.1985, s. 12.
([5]) EGT nr L 131, 26.5.1977, s. 6.
([6]) EGT nr L 137, 27.5.1985, s. 9.
([7]) EGT nr L 211, 31.7.1981, s. 2.
([8]) EGT nr L 142, 29.5.1984, s. 1.
([9]) EGT nr L 162, 12.6.1982, s. 28.
([10]) EGT nr L 151, 10.6.1985, s. 7.

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1677/85 av den 11 juni 1985 om monetära utjämningsbelopp inom jordbruket([11]), särskilt artikel 12 i denna, och

med beaktande av följande:

Ett stort antal av bestämmelserna i gemenskapens jordbruksförordningar kräver att en säkerhet ställs för att garantera betalningen av det belopp som skall betalas om en förpliktelse inte uppfylls. Erfarenheten har dock visat att detta krav i praktiken tolkas på vitt skilda sätt. För att undvika ojämlika konkurrensvillkor bör kravet därför ges en klarare definition.

Särskilt bör säkerhetens form definieras.

Många bestämmelser i gemenskapens jordbruksförordningar fastställer att den ställda säkerheten skall förverkas om en säkrad förpliktelse inte uppfylls, utan att det görs någon skillnad mellan underlåtelse att uppfylla primära och sekundära eller underordnade förpliktelser. Av rättviseskäl bör en distinktion göras mellan konsekvenserna av att inte uppfylla en primär förpliktelse och konsekvenserna av att inte uppfylla en sekundär eller underordnad förpliktelse. Det bör särskilt, om det är möjligt, fastställas att bara en del av säkerheten skall förverkas om den primära förpliktelsen faktiskt uppfylls men den fastställda tidsfristen för att uppfylla den överskrids något, eller om en sekundär eller underordnad förpliktelse inte uppfylls.

Det bör inte göras någon skillnad mellan de olika konsekvenserna av att inte uppfylla en förpliktelse på grundval av om förskottsbetalning har mottagits eller inte. Det finns därför särskilda bestämmelser för säkerheter som ställs för förskott.

Kostnaderna för att ställa en säkerhet kan, både för den som ställer säkerheten och för den behöriga myndigheten, stå i orimlig proportion till det belopp vars betalning säkerheten garanterar om beloppet ligger under en viss gräns. De behöriga myndigheterna måste därför ha rätt att avstå från att kräva säkerhet för betalningen av ett belopp som ligger under denna gräns. Den behöriga myndigheten bör också ha rätt att avstå ifrån att kräva säkerhet om egenskaperna hos den som skall uppfylla förpliktelserna gör att detta är onödigt.

Den behöriga myndigheten bör ha rätt att vägra godta en säkerhet om den anser att säkerheten är otillräcklig.

([11]) EGT nr L 164, 24. 6. 1985, s. 6.

Det bör fastställas en tidsfrist för inlämnande av det bevismaterial som krävs för att det säkrade beloppet skall frisläppas, om en sådan tidsfrist inte redan är fastställd någon annanstans.

I samband med den representativa kurs som skall användas för att räkna om ett säkrat belopp uttryckt i ecu till nationell valuta, bör en definition göras av den avgörande faktor som avses i artikel 5 i rådets förordning (EEG) nr 1676/85 av den 11 juni 1985 om värdet av den beräkningsenhet och de omräkningskurser som skall tillämpas i den gemensamma jordbrukspolitiken(1).

Det förfarande som skall tillämpas när en säkerhet är förverkad bör fastställas.

Kommissionen bör få möjlighet att övervaka genomförandet av bestämmelserna om säkerheter.

Bestämmelserna i denna förordning gäller generellt för alla områden och produkter såvida inte särskild gemenskapslagstiftning på något område fastställer andra bestämmelser. De särskilda bestämmelserna på varje område fortsätter att gälla till dess de upphävs eller ändras.

Åtgärderna i denna förordning är förenliga med yttrandena från alla de berörda förvaltningskommittéerna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

AVDELNING I

Förordningens räckvidd

Artikel 1

Denna förordning fastställer bestämmelser om de säkerheter som föreskrivs i följande förordningar eller deras tillämpningsförordningar såvida inte andra bestämmelser fastställs i dessa förordningar:

a) Förordningar om gemensam marknadsorganisation för vissa jordbruksprodukter:

— Förordning (EEG) nr 136/66 (oljor och fetter)(2)

— Förordning (EEG) nr 804/68 (mjölk- och mjölkprodukter)(3)

— Förordning (EEG) nr 805/68 (nötkött)(4)

— Förordning (EEG) nr 727/70 (råtobak)(5)

— Förordning (EEG) nr 2358/71 (utsäde)(6)

— Förordning (EEG) nr 1035/72 (frukt och grönsaker)(7)

— Förordning (EEG) nr 2727/75 (spannmål)

— Förordning (EEG) nr 2759/75 (griskött)(8)

— Förordning (EEG) nr 2771/75 (ägg)(9)

— Förordning (EEG) nr 2777/75 (fågelkött)(10)

— Förordning (EEG) nr 1418/76 (ris)(11)

— Förordning (EEG) nr 516/77 (produkter framställda av frukt och grönsaker)(12)

— Förordning (EEG) nr 1117/78 (torkat foder)(13)

— Förordning (EEG) nr 337/79 (vin)(14)

— Förordning (EEG) nr 1837/80 (får- och getkött)(15)

— Förordning (EEG) nr 1785/81 (socker)(16)

— Förordning (EEG) nr 3796/81 (fiskprodukter)(17)

b) Förordning (EEG) nr 525/77 (konserverad ananas)

c) Förordning (EEG) nr 1079/77 (medansvarsavgift)

d) systemet för stöd till bomull som fastställs i förordning (EEG) nr 2169/81

e) särskilda åtgärder för ärtor, åkerbönor och sötlupiner som fastställs i förordning (EEG) nr 1431/82

f) Förordning (EEG) nr 1677/85 om agromonetära åtgärder

Artikel 2

Denna förordning gäller inte säkerheter som har ställts för att garantera betalning av de import- och exportavgifter som avses i artiklarna 1 och 10 i rådets direktiv 79/623/EEG(18).

Artikel 3

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *säkerhet:* garanti för att ett belopp betalas eller förverkas hos en behörig myndighet om en särskild förpliktelse inte uppfylls.

(1) EGT nr L 164, 24.6.1985, s. 1.
(2) EGT nr L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.
(3) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 13.
(4) EGT nr L 148, 28.6.1968, s. 24.
(5) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 1.
(6) EGT nr L 246, 5.11.1971, s. 1.
(7) EGT nr L 118, 20.5.1972, s. 1.
(8) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 1.
(9) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 49.
(10) EGT nr L 282, 1.11.1975, s. 77.
(11) EGT nr L 106, 25.6.1976, s. 1.
(12) EGT nr L 73, 21.3.1977, s. 1.
(13) EGT nr L 142, 30.5.1978, s. 2.
(14) EGT nr L 54, 5.3.1979, s. 1.
(15) EGT nr L 183, 16.7.1980, s. 1.
(16) EGT nr L 177, 1.7.1981, s. 4.
(17) EGT nr L 379, 31.12.1981, s. 1.
(18) EGT nr L 179, 17.7.1979, s. 31.

Denna förordning skall tillämpas i alla fall där de förordningar som anges i artikel 1 föreskriver en säkerhet i denna definitions mening, vare sig termen "säkerhet" används eller inte.

b) *blocksäkerhet*: säkerhet som ställs till den behöriga myndigheten för att garantera att mer än en förpliktelse uppfylls.

c) *förpliktelse:* ett eller flera krav i en förordning på att utföra eller att avstå från att utföra en handling.

d) *behörig myndighet:* antingen en myndighet som har befogenhet att ta emot en säkerhet eller en myndighet som har befogenhet att besluta i enlighet med den aktuella förordningen om en säkerhet skall frisläppas eller förverkas.

AVDELNING II

Krav på säkerhet

Artikel 4

En säkerhet skall ställas av den part, eller för den parts räkning, som är skyldig att betala ett belopp om en förpliktelse inte fullgörs.

Artikel 5

1. Den behöriga myndigheten får avstå från att kräva säkerhet om värdet av det belopp som skall garanteras är mindre än 100 ecu.

2. Om bestämmelsen i punkt 1 tillämpas skall den berörda parten skriftligt förpliktiga sig att betala en summa av samma storlek som den som skulle ha avkrävts honom om en säkerhet hade ställts och därefter förverkats helt eller delvis.

3. Denna artikel skall inte tillämpas på säkerheter för import- eller exportlicenser eller förutfastställelselicenser.

Artikel 6

Den behöriga myndigheten får avstå från att kräva säkerhet om den part som skall fullgöra förpliktelsen är antingen

a) ett offentligt organ som ansvarar för att utföra en offentlig myndighets uppgifter, eller

b) ett privat organ som utför sådana uppgifter under statlig tillsyn.

Artikel 7

1. En säkerhet för ett belopp som är fastställt i ecu skall räknas om till nationell valuta med hjälp av följande representativa kurser:

a) Säkerheter för förskottsbetalningar: samma kurs som används vid beräkningen av förskottsbeloppet.

b) Säkerheter som har ställts för anbud i samband med ett anbudsförfarande inom gemenskapen: den kurs som gällde den sista dagen för inlämnande av anbud.

c) Alla andra säkerheter: den kurs som gäller den dag då säkerheten blir gällande.

2. Blocksäkerheter: kursen för en viss transaktion skall vara den kurs som gäller den dag då säkerheten skulle ha blivit gällande om ingen blocksäkerhet hade ställts.

AVDELNING III

Säkerhetens form

Artikel 8

1. En säkerhet kan ställas i form av

a) kontant inbetalning i enlighet med artiklarna 13 och 14, och/eller

b) borgensåtagande från en borgensman enligt artikel 16.1.

2. Den behöriga myndigheten får tillåta att säkerheten ställs i form av

a) panträtt i fast egendom, och/eller

b) deponering av kontanter i en bank, och/eller

c) pantsättande av erkända fordringar på ett offentligt organ eller offentliga medel som är förfallna till betalning och gentemot vilka inga andra fordringar har förmånsrätt,

d) pantsättande av värdepapper som är omsättningsbara i den aktuella medlemsstaten och som är utgivna och garanterade av denna stat, och/eller

e) pantsättande av börsnoterade obligationer som är utgivna av bostadslåneinstitut och som omsätts på den öppna marknaden, förutsatt att de har samma kreditvärdighet som statsobligationer.

3. Medlemsstaterna får fastställa ytterligare krav för de former av säkerheter som anges i punkt 2.

Artikel 9

Den behöriga myndigheten skall vägra att godta säkerheten eller kräva att den byts ut om myndigheten anser att den inte är ändamålsenlig, att den är otillfredsställande eller att den inte utgör säkerhet för en tillräckligt lång period.

Artikel 10

1. a) Pant i fast egendom enligt artikel 8.2 a eller värdepapper eller obligationer enligt artikel 8.2 d–e skall vid den tidpunkt då säkerheten ställs ha ett realiserbart värde på minst 115 % av den säkerhet som krävs.

   b) Det realiserbara värdet på värdepapper eller obligationer värderas enligt den senaste noteringen.

   c) Den behöriga myndigheten får bara ta emot sådana säkerheter som anges i artikel 8.2 a, d eller e om den som ställer säkerheten skriftligen förpliktigar sig att antingen ställa ytterligare en säkerhet eller ersätta den ursprungliga säkerheten om det realiserbara värdet på tillgångarna, värdepapperen eller obligationerna under en period av tre månader har varit under 105 % av den säkerhet som krävs. Denna skriftliga förbindelse är inte nödvändig om nationell lag redan föreskriver en sådan. Den behöriga myndigheten skall regelbundet kontrollera värdet på sådana tillgångar, värdepapper eller obligationer.

2. a) Den behöriga myndigheten skall värdera det realiserbara värdet på de säkerheter som anges i artikel 8.2 a, d och e med hänsyn till alla försäljningskostnader.

   b) Om den behöriga myndigheten kräver det skall den som ställer säkerheten styrka dess realiserbara värde.

Artikel 11

1. Varje säkerhet får ersättas med någon annan.

I följande fall krävs dock den behöriga myndighetens medgivande:

a) Den ursprungliga säkerheten har förverkats men ännu inte realiserats, eller

b) Den säkerhet som ersätter den ursprungliga är en sådan som anges i artikel 8.2.

2. En blocksäkerhet får ersätta en annan blocksäkerhet om den täcker åtminstone den del av den ursprungliga blocksäkerheten som vid tidpunkten för ersättningen garanterar att en eller flera ännu inte avslutade förpliktelser fullgörs.

Artikel 12

Säkerheten skall uttryckas i den valuta som används i den medlemsstat där den behöriga myndigheten finns.

Artikel 13

Om en kontant inbetalning sker via girering skall den inte anses utgöra en säkerhet förrän den behöriga myndigheten kan disponera över beloppet.

Artikel 14

1. En check skall betraktas som en kontant inbetalning om dess inlösen är garanterad av en finansiell institution som är godkänd av den medlemsstat där den behöriga myndigheten finns. Den behöriga myndigheten behöver inte lösa in en sådan check förrän dess garanterade giltighetstid håller på att löpa ut.

2. Andra checkar än de som avses i punkt 1 utgör inte någon säkerhet förrän den behöriga myndigheten kan disponera över beloppet.

3. Alla avgifter som den finansiella institutionen tar ut skall betalas av den som ställer säkerheten.

Artikel 15

Ingen ränta utgår till den part som ställer säkerhet i form av en kontant inbetalning.

Artikel 16

1. Borgensmannen skall vara bosatt eller ha en verksamhet inom gemenskapen och vara godkänd enligt fördragets bestämmelser om frihet att tillhandahålla tjänster av den behöriga myndigheten i den medlemsstat där säkerheten ställs. Borgensmannens åtagande bekräftas genom en skriftlig borgensförbindelse.

2. Den skriftliga borgensförbindelsen skall minst ange

a) förpliktelsen eller, om det gäller en blocksäkerhet, den typ eller de typer av förpliktelser mot vars fullgörande den garanterar betalningen av en summa pengar,

b) det högsta belopp som borgensmannen är villig att betala,

c) att borgensmannen har solidariskt ansvar tillsammans med den som är skyldig att fullgöra förpliktelsen för att på uppmaning av den behöriga myndigheten inom 30 dagar betala varje belopp inom borgensförbindelsens gränser som förfaller till betalning när säkerheten förverkas.

3. Den behöriga myndigheten får godkänna ett skriftligt meddelande via telekommunikation från borgensmannen som en skriftlig borgensförbindelse. Om detta sker skall myndigheten vidta alla nödvändiga åtgärder för att få bekräftelse om meddelandets äkthet.

4. Om en skriftlig blocksäkerhet redan har ställts skall den behöriga myndigheten bestämma vilket förfarande som skall tillämpas för att sätta av hela eller en del av den blocksäkerheten till en viss förpliktelse.

Artikel 17

När en del av en blocksäkerhet har hänförts till en viss förpliktelse skall restbeloppet av kvarvarande blocksäkerhet noteras.

AVDELNING IV

Förskottsbetalning

Artikel 18

Bestämmelserna i denna avdelning skall gälla

— i de fall då en särskild förordning ger möjlighet till betalning av ett förskottsbelopp innan en förpliktelse är fullgjord,

— förskottsbetalningar enligt förordning (EEG) nr 565/80(1).

Artikel 19

1. Säkerheten skall frisläppas när

a) den slutliga rätten till det belopp som utbetalats i förskott är fastställd, eller

b) det utbetalade beloppet plus eventuella tillägg enligt den särskilda förordningen är återbetalt.

2. När tidsgränsen för styrkande av den slutliga rätten till beloppet har löpt ut utan att bevismaterial har lagts fram, skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål följa förfarandet enligt artikel 29.

Om gemenskapslagstiftningen föreskriver det, får bevismaterial läggas fram även efter detta datum mot återbetalning av en del av säkerheten.

3. Om bestämmelserna om *force majeure* i gemenskapslagstiftningen tillåter att enbart förskottet återbetalas skall dessutom följande gälla:

a) De omständigheter som åberopas som *force majeure* skall anmälas till den behöriga myndigheten senast 30 dagar efter den dag då den berörda parten fick kännedom om omständigheter som pekade på att ett möjligt fall av *force majeure* hade uppstått.

b) Den berörda parten skall återbetala förskottsbeloppet eller den aktuella delen av det inom 30 dagar från den dag då den behöriga myndigheten begär återbetalning.

Om kraven i a och b inte uppfylls skall återbetalningsvillkoren vara de samma som om *force majeure* inte hade uppstått.

AVDELNING V

Frisläppande och förverkande av andra säkerheter än de som avses i avdelning IV

Artikel 20

1. En förpliktelse kan omfatta primära, sekundära och underordnade krav.

2. Med *primära krav* avses krav, grundläggande för syftet med den förordning som föreskriver dem, att utföra eller att avstå från att utföra en handling.

3. Med *sekundära krav* avses krav på att respektera tidsgränsen för att uppfylla ett primärt krav.

4. Med *underordnade krav* avses alla andra krav som föreskrivs av en förordning.

5. Bestämmelserna i denna avdelning gäller inte när den aktuella särskilda förordningen inte har fastställt de primära kraven.

Artikel 21

Säkerheten skall frisläppas när det bevismaterial är framlagt som föreskrivs av den särskilda förordningen och som styrker att alla primära, sekundära och underordnade krav har uppfyllts.

Artikel 22

1. En säkerhet skall förverkas helt och hållet för den kvantitet för vilken ett primärt krav inte har uppfyllts.

2. Ett primärt krav skall anses ej uppfyllt om det relevanta bevismaterialet inte läggs fram inom den för detta fastställda tidsgränsen utom i fall av *force majeure*.

Förfarandet enligt artikel 29 för indrivning av den förverkade summan skall omedelbart tillämpas.

3. Om bevismaterial som styrker att alla primära krav är uppfyllda läggs fram inom 18 månader efter tidsgränsen enligt punkt 2 första stycket, skall 85 % av det förverkade beloppet återbetalas.

Om bevismaterial som styrker att alla primära krav är uppfyllda läggs fram inom 18 månader efter tidsgränsen men om de aktuella sekundära kraven inte är uppfyllda, skall det återbetalningsbara beloppet vara lika med det belopp som

(1) EGT nr L 62, 7.3.1980, s. 5.

skulle ha frisläppts enligt artikel 23.2 med ett avdrag på 15 % av den aktuella delen av det säkrade beloppet.

4. Ingen återbetalning skall göras om bevismaterial som styrker att alla primära krav är uppfyllda läggs fram efter det att den period på 18 månader som avses i punkt 3 har löpt ut.

Artikel 23

1. Om det inom den tid som är fastställd i den särskilda förordningen överlämnas handlingar som styrker att alla primära krav är uppfyllda medan däremot ett sekundärt krav inte är uppfyllt skall en del av säkerheten frisläppas och resten av det säkrade beloppet förverkas. Det förfarande som föreskrivs i artikel 29 om indrivning av det förverkade beloppet skall tillämpas.

2. Den del av säkerheten som frisläpps skall vara lika med den säkerhet som täcker den aktuella delen av det säkrade beloppet med ett avdrag på

a) 15 % och

b) — 10 % av den summa som återstår efter avdraget på 15 % för varje dag med vilken

  — en längsta period på 40 dagar eller mindre har överskridits,

  — en minsta period på 40 dagar eller mindre inte har respekterats,

— 5 % av den summa som återstår efter avdraget på 15 % för varje dag med vilken

  — en längsta period på 41–80 dagar har överskridits,

  — en minsta period på 41–80 dagar inte har respekterats,

— 2 % av den summa som återstår efter avdraget på 15 % för varje dag med vilken

  — en längsta period på 81 dagar eller mer har överskridits,

  — en minsta period på 81 dagar eller mer inte har respekterats.

3. Bestämmelserna i denna artikel gäller inte perioder för ansökan eller användande av import- och exportlicenser och licenser för förutfastställelse eller perioder för fastställande av import- och exportavgifter och exportbidrag genom anbudsförfarande.

Artikel 24

1. Om ett eller flera underordnade krav inte uppfylls skall det leda till att 15 % av det aktuella säkrade beloppet förverkas.

2. Det förfarande som föreskrivs i artikel 29 för indrivning av den förverkade summan skall omedelbart tillämpas.

3. Denna artikel gäller inte om artikel 22.3 är tillämplig.

Artikel 25

Om det lämnas bevismaterial för att alla primära krav har uppfyllts men både ett sekundärt och ett underordnat krav är ouppfyllda skall artiklarna 23 och 24 tillämpas och det totala belopp som förverkas skall vara lika med det förverkade beloppet enligt artikel 23 med ett tillägg på 15 % av det belopp som skulle ha frisläppts om alla underordnade krav hade uppfyllts.

Artikel 26

Den totala förverkade summan skall inte överstiga 100 % av den aktuella delen av det säkrade beloppet.

Artikel 27

1. En säkerhet skall på begäran frisläppas till en del mot inlämnande av bevismaterial med avseende på en delkvantitet av produkten förutsatt att delkvantiteten inte är mindre än någon av de minimikvantiteter som bestäms i den förordning där säkerheten föreskrivs.

Om det i den särskilda gemenskapsregeln inte anges någon bestämd minimikvantitet får den behöriga myndigheten själv begränsa det antal gånger som varje säkerhet får frisläppas till en del samt bestämma ett minimibelopp för varje gång som säkerheten frisläpps till en del.

2. Innan säkerheten helt eller delvis frisläpps får den behöriga myndigheten kräva att en skriftlig ansökan om detta lämnas.

3. Om säkerheten i enlighet med artikel 10.1 täcker mer än 100 % av det belopp för vilket säkerhet krävs skall den del av säkerheten som överstiger 100 % frisläppas när återstoden av det säkrade beloppet slutligen frisläpps eller förverkas.

Artikel 28

1. Om det inte har fastställts någon period för framläggande av det bevismaterial som krävs för att det säkrade beloppet skall frisläppas skall denna period vara

a) 12 månader från den sista dag då de primära kraven skall vara uppfyllda, eller

b) om ingen sådan sista dag är fastställd, 12 månader från den dag då alla primära krav har uppfyllts.

2. Den period som avses i punkt 1 skall inte vara längre än tre år från den tidpunkt då säkerheten ställdes för en särskild förpliktelse, utom i fall av force majeure.

AVDELNING VI

Allmänna bestämmelser

Artikel 29

När den behöriga myndigheten får kännedom om omständigheter som medför att säkerheten förverkas helt eller delvis skall myndigheten utan dröjsmål kräva betalning av det förverkade beloppet av den part som är skyldig att uppfylla förpliktelsen med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet meddelas.

Om betalning inte har skett inom denna period skall den behöriga myndigheten utan dröjsmål

a) lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 8.1 a,

b) kräva betalning av borgensmannen enligt artikel 8.1 b med en frist på upp till 30 dagar från den dag då kravet meddelas,

c) vidta åtgärder för att

i) omvandla sådana säkerheter som anges i artikel 8.2 a, c, d och e till kontanta medel i den omfattning som krävs för att täcka det förverkade beloppet,

ii) föra över kontanter som har deponerats i en bank till sitt eget konto.

Den behöriga myndigheten får utan dröjsmål lösa in sådana säkerheter som anges i artikel 8.1 a utan att först kräva betalning av den berörda parten.

Artikel 30

Kommissionen får medge undantag från ovanstående bestämmelser i enlighet med det förfarande som fastställs i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG och i motsvarande artiklar i de andra förordningarna om gemensam organisation av marknader.

AVDELNING VII

Meddelanden

Artikel 31

1. Medlemsstaterna skall senast den 31 juli varje år lämna uppgifter till kommissionen om det antal säkerheter som har förverkats under det föregående året samt det belopp de uppgår till, oavsett vilket stadium i förfarandet enligt artikel 29 de har nått, med särskiljande, i båda fallen, av sådana som krediteras medlemsstaten och sådana som krediteras kommissionen.

2. De uppgifter som skall lämnas enligt punkt 1 skall vara uppdelade på de olika gemenskapsbestämmelser i vilka det krävs att säkerhet ställs.

3. Inga uppgifter skall lämnas om säkerheter vars värde är 1 000 ecu eller mindre.

4. Uppgifter skall lämnas både om belopp som har betalats direkt av den berörda parten och belopp som har erhållits genom realisering av en säkerhet.

5. Kommissionen skall förse medlemsstaterna med en sammanfattning av de uppgifter som har lämnats enligt denna artikel.

Artikel 32

1. Medlemsstaterna skall meddela till kommissionen vilka institutioner som godkänns som borgensmän och vilka krav som fastställts. Ändringar av godkända typer av institutioner och fastställda krav skall också anmälas. Kommissionen skall i sin tur meddela de andra medlemsstaterna.

2. Medlemsstater vars behöriga myndigheter gör bruk av artikel 8.2 skall meddela kommissionen vilka typer av säkerhet som godtas enligt dessa bestämmelser och vilka krav som fastställs.

Artikel 33

Denna förordning träder i kraft den 1 mars 1986.

Den gäller för säkerheter som ställs denna dag eller senare samt blocksäkerheter som används denna dag eller senare för att garantera att en eller flera enskilda förpliktelser fullgörs.

På den berörda partens begäran gäller förordningen för säkerheter som har ställts före denna dag men som inte har frisläppts eller förverkats.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 juli 1985.

På kommissionens vägnar

Frans ANDRIESSEN

Vice ordförande